

***Dohoda o reparacích od Německa, o zřízení
Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení
měnového zlata publikovaná pod č. 150/1947 Sb.***

Dne 21. prosince 1945 byla v Paříži sjednána tato dohoda:

Dohoda o reparacích od Německa, o založení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata

Vlády Albanie, Spojených států amerických, Austrálie, Belgie, Kanady, Dánska, Egypta, Francie, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecka, Indie, Lucemburska, Norska, Nového Zélandu, Nizozemska, Československa, Jihoafrické Unie a Jugoslavie, hodlající spravedlivě mezi sebou rozdělití úhrn statků, o nichž podle ustanovení této dohody a podle ustanovení, dohodnutých 1. srpna 1945 v Postupimi mezi vládami Spojených států amerických, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Svazu sovětských socialistických republik se prohlašují nebo o nichž bude prohlášeno, že jich lze použít jako reparací od Německa (dále jen „německé reparace“), a hodlající zřídit Mezispojenecký reparační úřad a stanovit spravedlivý postup při vrácení měnového zlata,

dohodly se takto:

**ČÁST I.
Německé reparace**

Čl. I

Reparační podíly

A. Německé reparace (s výjimkou prostředků, které budou přiděleny podle ustanovení článku 8 části I této dohody) se rozdělí na tyto kategorie:

kategorie A, jež bude zahrnovat všechny druhy německých reparací vyjma ty, které jsou zahrnuty v kategorii B,

kategorie B, zahrnující všechno průmyslové a jiné provozní zařízení odvezené z Německa, jakož i námořní obchodní lodě a plavidla pro vnitrozemskou dopravu.

B. Každá signatární vláda bude mít právo na procentuální podíl na celkové hodnotě kategorie A a na procentuální podíl na celkové hodnotě kategorie B, jak jest vyznačen pro tuto vládu v níže uvedené tabulce podílů.

Tabulka podílů:

Země	Kategorie A	Kategorie B
Albanie	0,05	0,35
Spojené státy americké	28,00	11,80
Austrálie	0,70	0,95
Belgie	2,70	4,50
Kanada	3,50	1,50
Dánsko	0,25	0,35
Egypt	0,05	0,20
Francie	16,00	22,80
Spojené království	28,00	27,80
Řecko	2,70	4,35
Indie	2,00	2,90
Lucembursko	0,15	0,40
Norsko	1,30	1,90
Nový Zéland	0,40	0,60
Nizozemsko	3,90	5,60
Československo	3,00	4,30
Jihoafrická Unie (1)	0,70	0,10
Jugoslavie	6,60	9,60
Úhm	100,00	100,00

(1) Vláda Jihoafrické Unie se zavázala, že se zřekne svých nároků, pokud to bude nutno, aby bylo možno omezit její kvotu v kategorii B na 0,1 %; bude však mít právo při disponování s německým nepřátelským majetkem na územích, podléhajících její pravomoci, odečíst čistou hodnotu tohoto majetku od svého procentuálního podílu v kategorii A a od podílu 1 % v kategorii B.

C. S výhradou ustanovení odstavce D uvedeného níže má každá signatární vláda nárok na podíl na celkovém množství všech námořních obchodních lodí podle ustanovení článku 5 části I této dohody pod podmínkou, že hodnota námořních obchodních lodí jí přidělených nebude převyšovat hodnotu jejího podílu na úhrnu statků kategorie B.

S výhradou ustanovení odstavce D níže má každá signatární vláda také nárok na část německého majetku v zemích, které za války

s Německem zůstaly neutrálními, odpovídající jejímu procentuálnímu podílu v kategorii A.

Rozdělení mezi signatární vlády statků, určených pro německé reparace, jiných než námořní obchodní lodě, mimo plavidla pro vnitrozemskou dopravu a německý majetek v zemích, které zůstaly neutrálními ve válce s Německem, bude provedeno podle zásad, uvedených v článku 4 části I této dohody.

D. Dostane-li některá ze signatárních vlád část přesahující její procentuální podíl na některých druzích statků, náležejících buď do kategorie A nebo do kategorie B, sníží se její nároky na jiné druhy statků téže kategorie tak, aby v celku nedostala více, než činí její podíl na úhrnu statků v oné kategorii.

E. Žádná ze signatárních vlád nemůže dostat více než svůj podíl z úhrnu statků kategorie A nebo kategorie B tím způsobem, že by se zřekla části svého podílu z druhé kategorie; avšak každá signatární vláda jest oprávněna, pokud jde o německý nepřátelský majetek pod její vlastní pravomocí, započítati jakýkoliv přebytek takového majetku, přesahující její podíl na celkovém německém nepřátelském kategorie A pod pravomocí signatárních vlád, buď do toho, co dostane z kategorie A, nebo do toho, co dostane z kategorie B, nebo z části do toho, co dostane z obou kategorií.

F. Mezispojovecký reparační úřad, který bude zřízen podle části II této dohody, zatíží reparační účet každé signatární vlády německým majetkem, podrobeným její pravomoci, na dobu pěti let. Zatížení účtu dnem, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nesmí býti menší než 20 % čisté hodnoty tohoto majetku (jak jest vymezena v článku 6 části I této dohody) podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem druhého roku poté nesmí býti menší než 25 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem třetího roku nesmí býti menší než 33 1/3 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem čtvrtého roku nesmí býti menší než 50 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem pátého roku nesmí býti menší než 90 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni a koncem pátého roku musí činiti celý zbytek celkové částky skutečně zpeněžením získané.

G. Následující výjimky z ustanovení odstavců D a E shora vztahují se na signatární vládu, jejíž podíl v kategorii B jest menší než její podíl v kategorii A:

1. Příděl námořních obchodních lodí kterékoliv takové vládě ne zmenší její procentuální podíl na jiných druzích statků kategorie B vyjma pokud by takový příděl přesáhl hodnotu, která by vyšla, kdyby procenta podílu této vlády v kategorii B se použilo na celkovou hodnotu námořních obchodních lodí.

2. Jakýkoliv přebytek německého majetku v pravomoci příslušné vlády, který přesahuje její procentuální podíl v kategorii A na úhrnu německého majetku v pravomoci signatárních vlád jako celku, se odečte nejprve od jejího dodatečného podílu v kategorii B, na nějž by tato vláda měla nárok, kdyby výše jejího podílu v kategorii B byla určena tak, že by jejího procenta v kategorii A bylo použito pro druhy německých reparací v kategorii B.

H. Jestliže se kterákoliv signatární vláda zřekne svých podílů nebo části svých podílů na německých reparacích, jak jsou uvedeny shora v tabulce podílů, nebo jestli vystoupí z Mezinárodního reparačního úřadu v době, kdy všechny její podíly nebo část jejich podílů na německých reparacích nejsou uhrazeny, podíly nebo části podílů, jichž se zřekla nebo na něž má nárok, se rozdělí mezi signatární vlády podle výše jejich podílů.

Čl. 2

Vyrovnání pohledávek vůči Německu

A. signatární vlády se shodují v tom, že každá z nich bude mít za to, že její příslušné reparační podíly, jak jsou stanoveny touto dohodou, kryjí všechny její pohledávky a pohledávky jejich příslušníků vůči bývalé německé vládě a německým vládním orgánům, a to pohledávky veřejného nebo soukromého rázu, jež vznikly jako následky války (pokud se na ně nevztahují jiná ustanovení), čítajíc v to náklady německé okupace, aktiva na clearingových účtech, získaná za okupace, a pohledávky vůči „Reichskreditkassen“.

B. Ustanovení shora uvedeného odstavce A neprejudikují:

1. budoucímu stanovení formy, trvání a celkové výše reparací, jež bude Německo povinno uhradit, ke kterému dojde ve vhodné době,
2. právu, které by každá ze signatárních vlád mohla mít, pokud jde o konečnou úpravu německých reparací, a
3. jakýmkoliv požadavkům rázu politického, územního nebo jiného, které by kterákoliv ze signatárních vlád mohla uplatňovati při mírové úpravě s Německem.

C. Bez ohledu na ustanovení odstavce A shora bude se míti za to, že tato reparační dohoda se nevztahuje:

1. na povinnost příslušných německých úřadů zajistiti v budoucnu úhradu pohledávek vůči Německu a jeho příslušníkům, které vznikly ze smluv a jiných převzatých závazků, jakož i nabytých práv, jež povstaly před tím, než došlo k válečnému stavu mezi Německem a příslušnou signatární vládou nebo v době před okupací jejího území Německem, podle toho, která z obou událostí nastala dříve,

2. na pohledávky sociálních pojišťovacích ústavů signatárních vlád nebo na pohledávky jejich příslušníků vůči sociálním pojišťovacím ústavům bývalé německé vlády,

3. na bankovky Reichsbanky a Rentenbanky za předpokladu, že jejich honorování nebude míti za následek nepřiměřené snížení úhrnu reparací a že k němu nedojde bez souhlasu Kontrolní rady pro Německo.

D. Bez ohledu na ustanovení odstavce A tohoto článku signatární vlády se shodují v tom, že pokud se tato věc týče jich, bude československá vláda oprávněna čerpati v souvislosti s odsunem bývalých československých příslušníků z Československa do Německa z pohledávek na žirovém účtu Národní banky Československé u Reichsbanky, jestliže by se československá vláda rozhodla pro takové opatření a jestliže by toto opatření bylo schváleno Kontrolní radou pro Německo.

Čl. 3

Vzdání se pohledávek, vážnoucích na statcích přidělených z titulu reparací

Každá ze signatárních vlád se zavazuje, že nebude svým jménem nebo jménem osob, jež mají nárok na její ochranu, uplatňovati vůči žádné jiné signatární vládě nebo jejím příslušníkům pohledávky vážnouce na majetku, který dostala jako reparace se souhlasem Kontrolní rady pro Německo, ani podávati žalobu u mezinárodních soudů ohledně těchto pohledávek nebo jim poskytovati diplomatickou podporu.

Všeobecné zásady pro rozdělování průmyslového neb jiného
provozního zařízení

A. Žádná signatární vláda nebude žádati, aby jí bylo přiděleno průmyslové nebo provozní zařízení odvezené z Německa jako reparace jinak, než aby ho bylo používáno na jejím vlastním území nebo jejími vlastními příslušníky na cizím území.

B. Při předkládání svých žádostí Mezispojeneckému reparačnímu úřadu budou se signatární vlády snažiti podávati souhrnné programy žádostí o příbuzné skupiny statků spíše než žádosti o jednotlivé statky nebo malé skupiny statků. Jest shoda v tom, že činnost sekretariátu uvedeného úřadu bude tím účinnější, čím souhrnnější budou programy, předkládané signatárními vládami.

C. Při přidělování statků, o nichž bylo prohlášeno, že jich bude použito jako reparací (jiných než námořní obchodní lodě, plavidla pro vnitrozemskou dopravu a německý majetek v zemích, které za války s Německem zůstaly neutrálními), bude se Mezispojenecký reparační úřad řídití těmito zásadami:

1. Každý statek nebo každá příbuzná skupina statků, na kterých má žádající stát význačný finanční zájem z předválečné doby, bude přidělen tomuto státu, přeje-li si to. V těch případech, kde dva nebo více žádajících států mají takový význačný zájem na určitém statku neb skupině statků, přidělí se podle níže uvedených hledisek:

2. Jestliže o tom, kterému ze soutěžících žadatelů mají statky býti přiděleny, není možno rozhodnouti podle odstavce 1, bude nutno bráti v úvahu mimo jiné důležité věci tyto okolnosti:

a) Stupeň naléhavosti, s jakou každý žádající stát potřebuje statků nebo statku pro obnovu hospodářství své země, jeho nové vybudování nebo dovedení do plné výkonnosti.

b) Míru, v jaké by statek nebo statky nahradily majetek, jenž byl za války zničen, poškozen nebo vyloupen, nebo který musí býti vyměněn pro nadměrné opotřebování při válečné výrobě a který jest důležitý pro hospodářství žádající země.

c) Vztah statku nebo statků k celkové skladbě předválečného hospodářství žádajícího státu k plánu na úpravu a rozvoj jeho hospodářství po válce.

d) Požadavky států, jichž reparační podíly jsou malé, které však potřebují určitých statků nebo určitých kategorií statků.

3. Při přidělování budiž zachována rozumná rovnováha v míře, ve které jsou uspokojovány reparační podíly jednotlivých žádajících vlád, při čemž jest nutno přihlížeti k dočasným výjimkám, jež jsou odůvodněny zřeteli uvedenými v odstavci a) shora.

Čl. 5

Všeobecné zásady pro přidělování námořních obchodních lodí a plavidel pro vnitrozemskou dopravu

A. 1. Německé námořní obchodní lodě určené pro rozdělení mezi signatární vlády z titulu reparačí budou rozděleny mezi ně podle příslušných celkových ztrát námořního obchodního loďstva, vypočtených na základě hrubé tonáže, které signatární vlády nebo jejich příslušníci utrpěli válečnými činy. Jest shoda v tom, že k převodu námořních obchodních lodí vládou Spojeného království a vládou Spojených států amerických na jiné vlády jest třeba takového konečného schválení sněmovnami těchto dvou zemí, jaké se bude vyžadovati.

2. Shromáždění Mezispojeneckého reparačního úřadu ustanoví zvláštní výbor, složený ze zástupců signatárních vlád, který mu předloží návrhy ohledně způsobu, jak mají býti určeny tyto ztráty a jak mají býti přiděleny německé námořní obchodní lodě určené pro rozdělení.

3. Pro vyúčtování reparačí bude za hodnotu německých námořních obchodních lodí vzata hodnota, kterou určí třístranná komise pro námořní obchodní loďstvo na základě německých cen z roku 1938, zvýšených o 15 %, při čemž se bude bráti zřetel na znehodnocení.

B. Vzhledem k uznané skutečnosti, že některé země obzvláště potřebují plavidel pro vnitrozemskou dopravu, bude rozdělení těchto plavidel svěřeno zvláštnímu výboru zřízenému shromážděním Mezispojeneckého reparačního úřadu v případě, že by plavidla pro vnitrozemskou dopravu byla později dána signatárním vládám k dispozici na reparace.

Hodnota plavidel pro vnitrozemskou dopravu bude odhadnuta podle směrnic přijatých pro námořní obchodní lodě nebo podle spravedlivých směrnic obdobných směrnicím pro námořní obchodní lodě.

Čl. 6

Německý majetek v cizině

A. Každá signatární vláda si ponechá formou, již si sama zvolí, německý nepřátelský majetek v její pravomoci, nebo bude jím disponovat takovým způsobem, aby se nemohl vrátit do německého vlastnictví neb pod německou kontrolu, a odečte tento majetek od svého podílu na reparacích (a to čistou hodnotou bez dlužných daní, břemen a správních výloh, jiných věcných břemen vázoucích na určitých kusech majetku a zákonných smluvních nároků proti bývalým německým vlastníkům tohoto majetku).

B. Signatární vlády dají Mezispojeneckému reparačnímu úřadu všechny informace o hodnotě tohoto majetku a o částkách stržených čas od času jeho likvidací, o něž úřad požádá.

C. Německý majetek v zemích, které zůstaly neutrálními za války s Německem, bude vyňat z německého vlastnictví nebo kontroly a bude likvidován nebo bude s ním naloženo podle rozhodnutí Francie, Spojeného království a Spojených států amerických, podle dohod, jež tyto mocnosti uzavrou s neutrálními zeměmi; čistý výnos likvidace nebo dispozice s tímto majetkem bude odevzdán Mezispojeneckému reparačnímu úřadu s tím, aby byl rozdělen na účet reparací.

D. Při provádění ustanovení odstavce A shora nebude se majetek, který byl vlastnictvím země, jež jest členem Spojených národů, nebo jejich příslušníků, kteří nebyli příslušníky Německa v době anexe této země nebo její okupace Německem neb jejího vstupu do války, odpočítávati od jejich reparací. Při tom se má za to, že toto ustanovení neprejudikuje žádné z otázek, jež by mohly vzniknouti ve věci majetku, který nebyl vlastnictvím příslušníka dotyčné země v době, kdy byla okupována neb anektována Německem, nebo kdy vstoupila do války.

E. Německý nepřátelský majetek, který bude započten do reparačních podílů, bude zahrnovati i majetek, který ve skutečnosti jest německým nepřátelským majetkem, třebaže nominelní vlastník takového majetku není nepřátelský Němec.

Jestliže to dosud neučinila, přijme každá signatární vláda takové zákony nebo učiní všechna jiná vhodná opatření, aby se staly nicotnými všechny převody, k nimž došlo po okupaci jejího území nebo po jejím vstupu do války, s podvodným úmyslem krytí německé nepřátel-

ské zájmy a zachrániti je tak před účinky kontrolních opatření proti německým nepřátelským zájmům.

F. Shromáždění Mezispojeneckého reparačního úřadu zřídí výbor znalců pro otázky vnucené správy nepřátelského majetku, pro řešení právních obtíží a obtíží spojených s výkladem, jež se v praxi mohou vyskytnouti. Výbor bude zejména dbáti, aby bylo zabráněno úskokům, jež by mohly vésti k fiktivním nebo jiným právním jednáním, majícím za účel chrániti nepřátelské zájmy, nebo neoprávněně zmenšovati majetek, který by mohl býti určen pro reparace.

Čl. 7

Ukořistěné zásoby

Hodnota zásob a jiného materiálu, hodícího se k civilní potřebě, který byl ukořistěn od německého vojska mimo Německo a odevzdán signatárním vládám, bude odečtena od jejich reparačních podílů, pokud tyto zásoby a materiál nebyly neb nebudou zaplacený, nebo pokud nebyly neb nebudou vydány na základě jiných ujednání, stanovících, že dodávka se děje bez úplaty.

Jest dohoda v tom, že jest dohodnuto, že převody takového materiálu a zásob vládami Spojeného království a Spojených států amerických na jiné vlády budou podléhati takovému konečnému schválení sněmovnami Spojeného království a Spojených států amerických, jaké se bude vyžadovati.

Čl. 8

Příděl částí reparací obětem německé persekuce, které nemohou býti repatriovány

Poněvadž velký počet osob silně trpěl pronásledováním nacisty a nyní sice naléhavě potřebuje pomoci, aby mohl získati své dřívější postavení, nebude však moci žádati podporu u žádné z vlád, které dostanou reparace od Německa, vypracují vlády Spojených států amerických, Francie, Spojeného království, Československa a Jugoslávie po poradě s Mezivládním výborem pro uprchlíky společnou dohodu plán podle těchto všeobecných směrnic:

A. Část reparací, sestávající z veškerého neměnového zlata nalezeného spojeneckým vojskem v Německu spolu s další částkou nepřevyšující 25 milionů dolarů, bude určena pro navrácení oběti německé persekuce, které nelze repatriovati, do dřívějšího postavení a k jejich usídlení.

B. Tato částka 25 milionů dolarů bude uhrazena zčásti z výtěžku likvidace německého majetku v neutrálních zemích určeného pro reparace.

C. Vlády neutrálních zemí budou požádány, aby uvolnily k tomuto účelu (dodatkem k částce 25 milionů dolarů) majetek obětí nacistické persekuce v těchto zemích, které zemřely bez dědiců.

D. Nárok na pomoc podle tohoto plánu budou mít pouze skutečné oběti nacistické persekuce a nejbližší příbuzní a osoby na nich závislé, pokud patří do těchto kategorií:

1. Uprchlíci z nacistického Německa nebo Rakouska, kteří potřebují pomoci a nemohou být posláni zpět do své země v rozumné lhůtě pro poměry, jež v ní panují.

2. Němečtí a rakouští příslušníci, kteří mají nyní své bydliště v Německu nebo v Rakousku, ve výjimečných případech, kdy je z důvodů lidskosti žádoucí pomoci jim k tomu, aby se mohli vystěhovati, a jestliže se vystěhují do jiných zemí.

3. Příslušníci zemí, jež byly dříve okupovány Němci, kteří nemohou být repatriováni nebo kteří jsou v takovém postavení, že nemohou být repatriováni v rozumné lhůtě. Aby pomoc mohla být soustředěna na uprchlíky, kteří jí nejvíce potřebují a zasluhují, a aby z ní byly vyloučeny osoby, jejichž věrnost k Spojeným národům jest nebo byla pochybná, bude pomoc omezena na příslušníky nebo na bývalé příslušníky zemí dříve okupovaných, kteří byli internováni v německých koncentračních táborech nebo v koncentračních táborech zřízených režimy, jež podléhaly nacistickému vlivu, nebude však poskytována těm osobám, které byly internovány pouze v táborech pro válečné zajatce.

E. Částky, jež budou k dispozici podle odstavců A a B shora, budou spravovány Mezivládním výborem pro uprchlíky nebo takovým orgánem Spojených národů, na nějž by v budoucnosti byly přeneseny příslušné funkce Mezivládního výboru. Částky, jež budou k dispozici podle odstavce C shora, budou spravovány pro všeobecné účely, uvedené v tomto článku, podle programu správy, který bude stanoven pěti vládami uvedenými shora.

F. Neměnové zlato nalezené v Německu bude dáno k volnému použití Mezivládnímu výboru pro uprchlíky, jakmile bude vypracován plán uvedený shora.

G. Mezivládní výbor pro uprchlíky bude mít právo uskutečňovati cíle, pro které byl fond zřízen, prostřednictvím veřejných nebo soukromých organizací pracujících v poli.

H. Fondu bude použito nikoliv k odškodnění jednotlivých obětí, nýbrž k usnadnění navrácení osob náležejících do kategorií těch, kdo mají nárok na pomoc, do dřívějšího stavu nebo k jejich usidlení.

I. O žádném ustanovení tohoto článku se nebude mít za to, že je na újmu nárokům, jež by jednotliví uprchlíci mohli mít proti budoucí německé vládě, vyjma pokud jde o nároky do výše prospěchu, kterého tyto uprchlíci získali z pramenů uvedených v odstavci A a B shora.

ČÁST II.

Mezispojenecký reparační úřad

Čl. 1

Zřízení úřadu

Signatární vlády této dohody zřizují Mezispojenecký reparační úřad (dále jen „úřad“). Každá vláda bude jmenovati do úřadu jednoho delegáta a bude též oprávněna jmenovati náměstka, který v nepřítomnosti delegáta bude mít právo vykonávati všechny funkce a práva delegáta.

Čl. 2

Funkce úřadu

A. Úřad bude rozdělovati německé reparace mezi signatární vlády podle ustanovení této dohody a jakýchkoliv jiných dohod, které čas od času budou platiti mezi signatárními vládami. Za tím účelem bude úřad místem, jehož prostřednictvím signatární vlády budou dostávati informace o statcích určených k reparacím a kterému budou předkládati svá přání, pokud jde o tyto statky.

B. Úřad bude jednati o všech otázkách týkajících se navrácení majetku, ležícího v některém ze západních pásem Německa, některé signatární vládě, jež na něj mohou býti vzneseny velitelem tohoto pásma (jednajícím jménem své vlády) v dohodě s jednou nebo několika signatárními vládami uplatňujícími nároky na vrácení, ovšem bez újmy možnosti, aby si příslušné vlády vyřídily takové otázky dohodou nebo arbitráží.

Čl. 3

Vnitřní organizace úřadu

- A. Orgány úřadu jsou shromáždění a sekretariát.
- B. Shromáždění se skládá z delegátů a předsedá mu předseda úřadu. Předsedou úřadu bude delegát francouzské vlády.
- C. Sekretariát bude pod vedením generálního sekretáře, který bude mít ku pomoci dva náměstky. Generální sekretář a jeho dva náměstci budou jmenováni vládami Francie, Spojených států amerických a Spojeného království. Sekretariát má mezinárodní povahu. Jedná za úřad a nikoliv za jednotlivé signatární vlády.

Čl. 4

Funkce sekretariátu

Sekretariát bude mít tyto funkce:

- A. Sestavovat programy pro přidělování německých reparací a předkládati je shromáždění.
- B. Vésti podrobné přehledy o majetku, který jest určen k německým reparacím, a majetku rozděleném z tohoto titulu.
- C. Sestavovat rozpočet úřadu a předkládati jej shromáždění.
- D. Plnit jiné správní funkce, jakých bude zapotřebí.

Čl. 5

Funkce shromáždění

S výhradou ustanovení článku 4 a 7, části II této dohody bude shromáždění přidělovat německé reparace signatárním vládám podle ustanovení této dohody a jakýchkoliv jiných dohod, které budou čas od času platiti mezi signatárními vládami. Bude též schvalovat rozpočet úřadu a plnit všechny jiné funkce, jež jsou v souhlasu s ustanoveními této dohody.

Čl. 6

Hlasování ve shromáždění

Pokud není jinak stanoveno v této dohodě, má každý delegát jeden hlas. Shromáždění se usnáší většinou odevzdaných hlasů.

Čl. 7

Odvolání z usnesení shromáždění

A. Nevyhoví-li shromáždění žádosti některého delegáta, aby jeho vládě byl přidělen jistý statek, dá shromáždění tuto otázku rozhodnouti arbitráži, jestliže delegát o to požádá ve lhůtě, kterou shromáždění určí. Odevzdání arbitráži bude mít za následek odklad účinku rozhodnutí shromáždění o takovém statku.

B. Delegáti vlád, které si činí nárok na statek, odkázaný arbitráži podle odstavce A shora, zvolí rozhodčího z řad ostatních delegátů. Nedojde-li k dohodě, o volbě rozhodčího, převezme delegát Spojených států amerických funkci rozhodčího nebo určí za rozhodčího jiného delegáta z těch, jejichž vlády nežádají statek, o němž jde. Je-li vláda Spojených států amerických jednou z vlád, které žádají statek, o němž jde, jmenuje předseda úřadu rozhodčím delegáta, jehož vláda statek nežádá.

Čl. 8

Pravomoc rozhodčího

Byla-li otázka přidělu některého statku odevzdána podle článku 7 části II této dohody arbitráži, má rozhodčí právo přiděliti příslušný statek s konečnou platností jedné z vlád, které jej žádají. Uzná-li to za vhodné, může rozhodčí odevzdati statek, o němž jde, sekretariátu zpět k dalšímu zkoumání. Může také, uzná-li to za vhodné, požádati sekretariát, aby znovu předložil otázku přidělu statku shromáždění k rozhodnutí.

Čl. 9

Výdaje

A. Každá vláda hradí sama platy a výdaje svých delegátů, jakož i jejich personálu.

B. Společné výdaje úřadu jsou placeny z prostředků úřadu. Během prvních dvou let od zřízení úřadu poskytuje každá signatární vláda tyto prostředky podle svých procentuálních podílů v kategorii B a poté podle svých procentuálních podílů v kategorii A.

C. Každá signatární vláda zaplatí svůj podíl na rozpočtu úřadu na každé rozpočtové období (jak bude určeno shromážděním) na začátku tohoto období, s tím, že při podepsání této dohody zaplatí každá vláda částku rovnající se nejméně jejímu procentuálnímu po-

dílu v kategorii B z částky 50.000 liber šterlinků a že do tří následujících měsíců zaplatí zbytek svého podílu na rozpočtu úřadu na rozpočtové období, během kterého podepíše tuto dohodu.

D. Signatární vlády zaplatí všechny své příspěvky v belgických francích nebo v takové jiné měně neb měnách, jaké úřad určí.

Čl. 10

Hlasování o rozpočtu

Při jednání o rozpočtu úřadu na kterékoliv rozpočtové období bude počet hlasů každého delegáta ve shromáždění úměrný podílu, jež má jeho vláda platit na rozpočet na toto období.

Čl. 11

Jednací řeči

Úředními jazyky úřadu bude jazyk anglický a francouzský.

Čl. 12

Kanceláře úřadu

Sídlo úřadu bude v Bruselu. Úřad zřídí styčné úřadovny v takových jiných místech, která určí shromáždění po obdržení nutného souhlasu.

Čl. 13

Vystoupení

Kterákoliv signatární vláda, jiná než vláda odpovědná za kontrolu části německého území, může vystoupiti z úřadu po předchozím písemném oznámení sekretariátu.

Čl. 14

Změny a rozpuštění

Tato II. část dohody může býti změněna nebo úřad může býti zrušen usnesením přijatým většinou delegátů hlasujících ve shromáždění za podmínky, že delegáti tvořící většinu zastupují vlády, jejichž podíly činí dohromady aspoň 80 % úhru procentuálních podílů kategorie A.

Čl. 15

Právní způsobilost, svobody a výsady

Úřad bude požívati na území každé signatární vlády takové právní způsobilosti a takových výsad, svobod a výhod, jakých bude potře-

bovati pro výkon svých funkcí a pro splnění svého úkolu. Zástupci signatárních vlád a úředníci úřadu budou požívati takových výsad a svobod, jakých budou potřebovati pro výkon svých funkcí v souvislosti s úřadem.

ČÁST III.

Restituce měnového zlata

Čl. 1

A. Z veškerého měnového zlata nalezeného v Německu spojeneckými vojsky a zlata zmíněného v odstavci G, níže (čítajíc v to zlaté mince s výjimkou mincí numismatické nebo historické ceny, které budou přímo vráceny, bude-li je možno identifikovati, bude utvořena společná podstata pro rozdělení jako navrácený majetek mezi státy, které se budou podílet na této podstatě v poměru svých příslušných ztrát zlata, jež utrpěly uloupením nebo bezprávným odvlečením do Německa.

B. Bez újmy nároků na reparace za nevrácené zlato každý ze států majících účast na této podstatě přijme část měnového zlata, již takto dostane, jako úplné uspokojení všech svých nároků na vrácení měnového zlata vůči Německu.

C. Úměrná část zlata bude přidělena každému zúčastněnému státu, který přistoupí k této dohodě o navrácení měnového zlata a který může prokázati, že určitá část měnového zlata, která byla jeho vlastnictvím, byla uloupena Německem nebo kdykoliv po 12. březnu 1938 bezprávně odvlečena na německé území.

D. Otázka případné účasti států, které nejsou zastoupeny na konferenci (jiných než Německo, avšak čítajíc v to Rakousko a Itálii) na výše uvedeném rozdělení bude vyhrazena pozdějšímu rozhodnutí a část odpovídající úhrnu podílů, které by tyto země dostaly, kdyby případně byly připuštěny k účastenství, bude dána stranou a bude s ní naloženo později tak, jak o tom rozhodnou příslušné spojenecké vlády.

E. Jednotlivé země, které se účastní na rozdělení podstaty, dají vládám Spojených států amerických, Francie a Spojeného království, jakožto příslušným okupačním mocnostem, podrobné a prověřitelné údaje o ztrátách zlata, které utrpěly tím, že je Německo uloupilo, nebo že bylo odvlečeno do Německa.

F. Vlády Spojených států amerických, Francie a Spojeného království učiní ve svých pásmech, jež nyní mají v Německu obsazeny, všechny vhodné opatření ku provedení tohoto rozdělení podle předcházejících ustanovení.

G. Veškeré měnové zlato, jehož bude lze znovu nabytí z některé třetí země, do níž bylo dopraveno z Německa, bude rozděleno podle tohoto ujednání o vrácení měnového zlata.

ČÁST IV.

Nabytí účinnosti a podpisy

Čl. 1

Nabytí účinnosti

Tato dohoda bude moci býti podepsána každou vládou zastoupenou na pařížské reparační konferenci.

Jakmile bude podepsána vládami majícími dohromady nárok aspoň na osmdesát procent úhrnu podílů v kategorii A německých reparací, nabude účinnosti mezi těmito signatárními vládami.

Dohoda bude potom účinnou mezi těmito vládami a mezi vládami, které ji podepíší dodatečně.

Čl. 2

Podpisy

O podpisu každé smluvní vlády bude se míti za to, že účinnost této dohody se vztahuje též na kolonie a zámořská území takové vlády a na území pod její ochranou nebo její suverenitou, nebo na území, nad nimiž nyní vykonává mandát.

Tomu na svědomí podepsaní řádně zmocnění svými příslušnými vládami podepsali v Paříži tuto dohodu v jazyku anglickém a francouzském, jejíž oba texty jsou stejně autentické, v jediném prvopise, který bude uložen v archivu vlády Francouzské republiky, jež odevzdá ověřený opis prvopisu každé ze signatárních vlád.

14. března 1946, za Albanii Kahreman Ylli

14. ledna 1946, za Spojené státy americké Jefferson Caffery

25. února 1946, za Austrálii W. R. Hodgson

14. ledna 1946, za Belgii Guillaume

30. ledna 1946, za Kanadu George P. Vanier

20. února 1946, za Dánsko J. C. W. Kruse
 8. března 1946, za Egypt Fahkry-Pacha
 14. ledna 1946, za Francii Bidault
 14. ledna 1946, za Spojené království Velké Británie a Severního Irsku
 Duff Cooper
 24. ledna 1946, za Řecko P. A. Argyropoulo
 25. února 1946, za Indii P. Chaudhuri
 Tyto podpisy jsou připojeny v dohodě se zástupcem Jeho Britského
 Veličenstva pověřeného výkonem funkcí Koruny v jejích stycích
 s Indickými státy.
 14. ledna 1946, za Lucembursko A. Funck
 6. února 1946, za Norsko Ludwig Aubert
 20. února 1946, za Nový Zéland W. Clinkard
 14. ledna 1946, za Nizozemsko E. Star-Busmann
 27. února 1946, za Československo Jindřich Nosek
 28. února 1946, za Jihoafrickou Unii Duff Cooper
 4. února 1946, za Jugoslávii Marko Ristic

Ověřený opis shodující se s jediným prvopisem v jazyku anglickém
 a francouzském, uloženým v archivu Francouzské republiky.

*Zplnomocněný ministr
 Přednosta protokolu
 Jaques Dumaine*

Schvaluji dohodu o reparacích od Německa, o založení mezispojenc-
 kého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata, která byla sjed-
 nána na reparační konferenci v Paříži dne 21. prosince 1945 a se kte-
 rou projevilo prozatímní Národní shromáždění republiky Českoslo-
 venské souhlas dne 30. ledna 1946.

Na Hradě pražském dne 17. května léta tisícého devítistého čtyřicátého
 šestého.

*President republiky Československé:
 Dr. Edvard Beneš v. r.
 Ministr zahraničních věcí:
 J. Masaryk v. r.*

Vyhlašuje se s tím, že dohoda ve smyslu části IV, čl. 1, věty 2 dohody nabyla účinnosti dnem 24. ledna 1946; do tohoto dne dohoda byla podepsána Spojenými státy americkými, Belgií, Francií, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, Lucemburskem, Nizozemskem a Řeckem, jichž nároky činí dohromady 81,45 % podílu v kategorii A německých reparací. Československo podepsalo dohodu dne 27. února 1946.

J. Masaryk v. r.